

Armsad Kristlaste Ühenduse liikmed ja sõbrad Eestis!

Meie seljataha on jäänud Vaikne Nädal ja Ülestõusmispüha, mille ajal üle paljude aastate esimest korda me ei saanud kogudusena koos läbi viia Inimpühitsustalitust. Eriolukorra ja sellest lähtuvate piiramiste tõttu jäid ära ühised Ülestõusmispühade üritused ja pidime tühistama plaanitud aasta-koosoleku ja leeritalituse tärimini.

Sunniviisil üksteisest kaugel olles, pühitsesime tänavu Ülestõusmispühikoos ainult vaimus. Meie preestritena ei võinud teile otse sakramenti jagada, aga proovisime teid vähemalt toetada oma mõtetega — jutluste, kirjade ja soovitustega. Teie omakorda saite mõtetes osa võtta Inimpühitsustalitusest, mida me iga päev (sellest kaks korda nädalas eesti keeles) tselebreerisime Prahast. Ja nagu te juba teate, aastakoosolek ja leeritalitus ka ei jää olemata; uued täriminid me teatame kohe, kui need on selgunud.

Praegu võime edasistest plaanidest öelda niipalju, et hiljemalt sügisel keegi meist jälle tuleb. Tahaks öelda „kindlasti“, aga praeguses olukorras saab rääkida tõesti ainult plaanidest. (Tšehhis on meil näiteks poliitikuid, kes tahaksid piirid mitmeks aastaks täiesti kinni panna, ja võimalikult midagi nagu nõukogude korda uuesti kehtestada.) Endiselt me Prahast teeme aeg-ajalt eestikeelset Inimpühitsustalitust, ja endiselt proovime teile aeg-ajalt saata jutluse või kirja.

Loodame, et kõik need tänavused sekeldused ja takistused meie Eesti kogudusele lõpuks ei ole ainult tüliks, vaid tugevduseks. Kui viinapuul mõnel aastal ei ole küllalt vett maapinnal ja ta peab ajama oma juuri sügavamale, siis selle aasta viljadest tuleb eriliselt tugeva maitsega vein. Ehk see käib ka Kristlaste Ühenduse elu kohta.

Parimate soovide ja tervitustega

Teie Milan ja Virve

(Prahast 19. aprillil 2020)